

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 07 shtator 2020
Nr. ref.:AGJ1616/20

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI27/20

Parashtrues

Lëvizja VETËVENDOSJE!

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit [A.A-U.ZH.nr.16.2019] i 10 tetorit 2019 të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare, dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga subjekti politik Lëvizja VETËVENDOSJE!, e përfaqësuar nga Blerim Sallahu (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin [A.A-U.ZH.nr.16/2019] e 10 tetorit 2019 të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme).

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes së kësaj kërkesë është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, me të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon shkeljen e të drejtave të tij të garantuara me nenet 7 [Vlerat], 21 [Parimet e Përgjithshme], 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 24 [Barazia para Ligjit], dhe 40 [Liria e Shprehjes] të Kushtetutës të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) si dhe nenet 10 [Liria e shprehjes] dhe 14 [Ndalimi i diskriminimit] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ) si dhe nenin 7 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: DUDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafin 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 4 shkurt 2020, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 6 shkurt 2020, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë autorizimin, me të cilin autorizon Blerim Sallahun nga Prishtina, ta përfaqësojë parashtruesin e kërkesës në Gjykatë.
7. Më 11 shkurt 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Radomir Laban Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (kryesuese) Bajram Ljatifi dhe Safet Hoxha.
8. Më 20 shkurt 2020, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës, po ashtu një kopje të kërkesës ia dërgoi Gjykatës Supreme si dhe Panelit Zgjedhor për Ankesa dhe Parashtrësia (në tekstin e mëtejme: PZAP).
9. Më 10 qershor 2020, Gjykata kërkoi nga parashtruesi i kërkesës që të dorëzojë në Gjykatë ankesën që e kishte dorëzuar në Gjykatën Supreme.

10. Më 18 qershor 2020, Gjykata pranoi nga parashtruesi i kërkesës ankesën e kërkuar më 10 qershor 2020.
11. Më 22 korrik 2020, Kolegji Shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
12. Në të njëjtën ditë, Gjykata votoi, njëzëri, që kërkesa është e pranueshme; dhe me shumicë votash, se nuk ka pasur shkelje të neneve 7 [Vlerat], 21 [Parimet e Përgjithshme], 22 [Zbatimi i Drejtëpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 24 [Barazia para Ligjit], dhe 40 [Liria e Shprehjes] të Kushtetutës të Republikës së Kosovës, neneve 10 [Liria e shprehjes] dhe 14 [Ndalimi i diskriminimit] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, si dhe nenit 7 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut.

Përmbledhja e fakteve

13. Më 26 gusht 2019, Presidenti i Republikës së Kosovës nxori Dekretin [nr.236/2019] për caktimin dhe shpalljen e zgjedhjeve të parakohshme për Kuvendin e Republikës së Kosovës, të cilat u caktuan për datën 6 tetor 2019.
14. Më 27 gusht 2019, Komisioni Qendror i Zgjedhjeve (në tekstin e mëtejme: KQZ) nxori Vendimin [nr.824-2015] për Caktimin e Afateve të Aktiviteteve Zgjedhore për Zgjedhjet e parakohshme për Kuvendin e Kosovës. Pika I) e këtij Vendimit parashihte se *“Fushata Zgjedhore si dhe afatet për tubimet zgjedhore fillon më 25 shtator dhe përfundon më 4 tetor 2019”*.
15. Më 5 tetor 2019, E.B. kishte ushtruar ankesë në PZAP kundër parashtruesit të kërkesës me pretendimin se më 4 tetor 2019, kandidati i tyre për deputet M.B. kishte publikuar/shpërndarë një video incizim në rrjetin social Facebook, ku, mes tjerash, në video incizim i) ishin përdorur hapësirat e objektit të Policisë së Kosovës; si dhe ii) ishte përdorur fotoja e tij pa lejen e tij duke përdhosur, sipas tij, emrin, dinjitetin dhe pozitën e tij si drejtor në Policinë e Kosovës. Ai pretendonte se këto veprime binin ndesh me rregullat e KQZ-së.
16. Më 6 tetor 2019, parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar përgjigje ndaj ankesës së E.B. drejtuar PZAP-së duke theksuar se: (i) ankesa është e palejuar dhe e pabazuar me arsyetimin se E.B., nuk ka legjitimitet aktiv, për ushtrimin e ankesës sa i përket procesit zgjedhor sipas nenit 19 paragrafit 1 të Ligjit Nr. 03/L-073 për Zgjedhjet e Përgjithshme në Republikën e Kosovës (në tekstin e mëtejme: LZP); (ii) fotoja e publikuar e ankuesit E.B. ishte publikuar më parë në një faqe të gazetës kallxo.com dhe nuk përdorej përherë të parë (iii) paraqitësi i ankesës nuk ka bërë një përshtkrim të hollësishëm të datës, kohës dhe vendit të shkeljes së pretenduar ashtu siç parashihet me rregullat zgjedhore; dhe publikimi i videos në fjalë, është bërë më datë 19 shtator 2019, jashtë periudhës së fushatës, jashtë afatit të heshtjes zgjedhore dhe jashtë objektit të Policisë së Kosovës, respektivisht ne trotuar dhe jo në objektin e Policisë së Kosovës.
17. Më 6 tetor 2019, PZAP përmes Vendimit [nr.233/2019], kishte miratuar si të bazuar ankesën e palës E.B., dhe parashtruesit të kërkesës i shqiptoi gjobë në lartësi prej 9,500.00 (nëntëmijë e pesëqind) euro, për shkak të: i) publikimit në spotin e fushatës zgjedhore të objektit të Policisë së Kosovës në Prishtinë; dhe ii)

përfshirjen e personit privat E.B., pa lejen e tij në aktivitetin promovues zgjedhor në kundërshtim me nenin 33 [Veprimet e Ndaluar të Subjekteve Politike] të LZP-së. PZAP në vendimin [nr.233/2019], lidhur me pretendimet e parashtruesit të kërkesës në përgjigjen në ankesë ka arsyetuar si vijon:

- (i) Për sa i përket pretendimeve të parashtruesit se E.B. nuk ka legjitimitet aktiv për parashtrimin e ankesës, Kolegji ka vlerësuar se ky pretendim nuk qëndron për faktin se me Ligjin për Zgjedhjet e Përgjithshme, përkatësisht me nenin e tij 119, paragrafi 1 përcaktohet që: “Personi i cili ka interes ligjor në një çështje brenda juridiksionit të KZAP-it, ose të drejtat e të cilit janë shkelur për sa i përket procesit zgjedhor të rregulluar sipas këtij ligji ose rregullave zgjedhore, mund të paraqesë një ankesë pranë KZAP-it”. Se personi në fjalë ka legjitimitet që në këtë çështje të paraqesë një ankesë lidhet me faktin se fotografia e tij është përdorur gjatë promovimit të një subjekti politik, dhe duke marrë për bazë që fotografia në fjalë përdoret në një konotacion negativ dhe pa pëlqimin e të njëjtit, më ç’rast cenohet dinjiteti i tij.
 - (ii) Lidhur me pretendimet e ankuesit se fotografia e Emin Beqirit ishte publikuar më parë në një faqe të gazetës kallxo.com, Kolegji vlerësoi se kjo nuk përbën justifikim për përdorimin e fotografive të përmendura nga të tjerët pa lejen e tij. Fotografia në media përdoret me qëllim të informimit të publikut, që është detyra kryesore e mediave rreth një ngjarjeje, ndërsa përdorimi nga ana e kandidatit për deputet, si në këtë rast, është bërë gjatë promovimit të kandidatit M.F. në fushatën zgjedhore.
 - (iii) Në lidhje me pretendimet për mos specifikimin e vendit, kohës dhe datës kur ka ndodhur shkelja, Kolegji vlerëson se afati kohor për ankuesin fillon që nga momenti kur ankuesi bëhet i vetëdijshëm për shkeljen e kryer, në kuptimin e nenit 5 paragrafi 5 të Rregullave dhe Procedurave të PZAP nr. 02/2015, në këtë rast ankuesi kuptoi për shkeljen më 04.10.2019. në orët e mbrëmjes, nga e cila rrjedh se kjo ishte gjatë fushatës zgjedhore.
18. Përveç këtij që u tha më sipër, PZAP gjithashtu mori parasysh faktin se subjektit politik në fjalë iu dha mundësia që t’i përgjigjet ankesës dhe të korrigjonte shkeljen e kryer, megjithatë, si përgjigje ndaj ankesës, subjekti politik në fjalë theksoi se procedura e tyre nuk përmban shkelje sipas dispozitave ligjore të legjislacionit në fuqi, pa ofruar asnjë dëshmi nga ana e tyre se janë ndërmarrë veprime për të shmangur shkeljen, siç kërkohet nga neni 120, paragrafi 1, pika c) e LZP-së, dhe këto janë veprime që kanë ndikuar në lartësinë e gjobës së shqiptuar, si në dispozitivin e këtij vendimi e në kuptim të nenit 120, paragrafi 1, pika c) e LZP-së.
19. Më 9 tetor 2019, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur ankesë në Gjykatën Supreme kundër Vendimit [nr.233/2019] të 6 tetorit 2019, ku kontestoi ligjshmërinë e vendimit në fjalë duke pretenduar vërtetim të gabuar të gjendjes faktike dhe aplikim të gabuar të ligjit, duke argumentuar, mes tjerash, se spoti i publikuar është bërë jashtë fushatës zgjedhore dhe si pasojë nuk aplikohen

dispozitat e LZP-së të cilat janë të aplikuara vetëm gjatë fushatës zgjedhore, andaj, veprimi i sanksionuar nga PZPAP, ka qenë i kundërligjshëm.

20. Më 10 tetor 2019, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [nr.A.A-U.ZH.nr.16/2019] refuzoi si të pa bazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës, ku theksoi se:

“Neni 33.1 (b) LZP përcakton se është e ndaluar që subjektet politike, kandidatet, mbështetësit e tyre gjatë periudhës së fushatës të vendosin njoftimet pllakatet dhe posterët, ose përndryshe, vendosjen e emrave të tyre ose sloganeve në lidhje me fushatën zgjedhore brenda ose jashtë ndërtesave publike ose godinave, në apo mbi rrugët publike, në shenjat publike të trafikut, brenda ose jashtë hapësirave ose ndërtesave të zëna ose, ndryshe, që shfrytëzohen nga organizatat ndërkombëtare, ose brenda ose në hapësirat private pa lejen e pronareve ose shfrytëzuesve.

Nisur nga dispozitat e më sipërme, Gjykata Supreme konstatoi se parashtruesi i [kërkesës], subjekti politik (LVV), gjatë fushatës, për qëllime elektorale, në kundërshtim me ligjin (neni 33 pika b LZP), për shkak të publikimit e një video-spoti, objektin publik të Policisë së Kosovës në Prishtinë dhe përfshirjen e personit tjetër pa lejen e tij. Gjykata Supreme, po ashtu konstatoi se është vërtetuar në mënyrë të drejtë gjendja faktike dhe se PZAP ka vërtetuar dhe zbatuar drejtë ligjin, duke e miratuar si të bazuar ankesën e E.B nga Lipjani, duke ia shqiptuar subjektit politik (LVV) dënimin me gjobë në vlerë prej 9.500 euro, konform neneve 33.1(b) dhe 120.1(c) të LZP.”

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

21. Parashtruesi i kërkesës pretendon para Gjykatës se Aktgjykimi [nr.A.A-U.ZH.nr.16/2019] i 10 tetorit 2019 i Gjykatës Supreme, shkel të drejtat dhe liritë themelore të tij të garantuara me nenet 7 [Vlerat], 21 [Parimet e Përgjithshme], 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 24 [Barazia para Ligjit], dhe 40 [Liria e Shprehjes] të Kushtetutës, nenet 10 [Liria e shprehjes] dhe 14 [Ndalimi i diskriminimit] të KEDNJ-së, si dhe nenin 7 i DUDNJ-së.
22. Gjykata vëren se në esencë pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me shkeljet mund të përmbliidhen me sa vijon:
- i. Pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me shkeljen e lirisë së shprehjes e cila është e garantuar me nenin 40 të Kushtetutës dhe nenin 10 të KEDNJ-së;
 - ii. Pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me parimin e mosdiskriminimit të garantuar me nenin 24 të Kushtetutës, nenin 14 të KEDNJ-së dhe nenin 7 DUDNJ-së;
 - iii. Pretendimet në lidhje me nenin 7 [Vlerat] të Kushtetutës;
 - iv. Pretendimet në lidhje me nenet 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare] të Kushtetutës.

(i) Pretendimet e parashtruesit të kërkesës lidhur me shkeljen e lirisë së shprehjes të garantuar me nenin 40 të Kushtetutës dhe nenin 10 të KEDNJ-së

23. Sa i përket përmbajtjes së video incizimit të publikuar nga kandidati i parashtruesit të kërkesës, ai thirret në lirinë e shprehjes së garantuar me nenin 40 të Kushtetutës dhe nenin 10 të KEDNJ-së, duke theksuar se veprimi i kandidatit të tij për deputet kualifikohet në kornizat e lirisë së shprehjes.
24. Parashtruesi i kërkesës thekson se liria e shprehjes është e drejtë themelore kushtetuese dhe ndërkombëtare, e cila mbron jo vetëm informacionin ose idetë që preferohen në mënyre të favorshme ose që konsiderohen si jo ofensive, ose si indiferente, por edhe ato që ofendojnë, tronditin ose shqetësojnë. Shprehja, e mbrojtur me nenin 10, nuk kufizohet me fjalët, si të shkruara apo të folura, por shtrihet edhe në vizatime, imazhe dhe veprime që kanë si qëllim të shprehin një ide ose të prezantojnë informacion. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës pretendon se edhe në rastin e tij ka të bëjë me shpërndarje të informacionit, ku dhe kjo hynë në kornizat e lirisë së shprehjes. Pra parashtruesi i kërkesës thekson se liria për të dhënë informacion dhe ide është e rëndësishme madhore për jetën politike dhe strukturën demokratike të një vendi, dhe se zgjedhjet e lira nuk mund të mbahen demokratikisht në mungesë të kësaj lirie.
25. Parashtruesi i kërkesës tutje duke iu referuar nenit 10 të KEDNJ-së thekson se ky nen mbron mendimet, kritikën dhe spekulimet të cilat mund të mos provohen si të vërteta. Sipas tij neni 10 i KEDNJ-së garanton edhe mendimet e shprehura në gjuhë të ekzagjeruar në fushata elektorale, për qëllime të interesit publik, debateve publike, ku mendimet dhe kritikën e dhëna për autoritete publike shprehen në formë të ashpër. Në lidhje me këto pretendime ai iu referohet disa rasteve të GJEDNJ-së si p.sh.: *Thorgeirson kundër Islandës*, Aktgjykim i 25 qershorit 1992; *Dalban kundër Rumanisë*, Aktgjykim i 28 shtatorit 1999; *NarodniList D.D kundër Kroacisë*, Aktgjykim i 8 nëntorit 2018; si dhe *Groppera Radio AG dhe të tjerat kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 28 marsit 1990, *Handyside kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 7 dhjetorit 1976.
26. Parashtruesi i kërkesës pohon se kandidati për deputet M.B., më 19 shtator 2019, ka publikuar një videospot jashtë objektit të policisë, në të cilin janë shfaqur dy fotografi të huazuara nga portali kallxo.com. Me këtë ai pretendon se kandidati i tyre për deputet vetëm ka rishfaqur një informacion të marrur nga portali në fjalë, dhe se kjo sipas tij përbën dhënie të informacionit të mbrojtur me lirinë e shprehjes të përcaktuar me nenin 40 të Kushtetutës paragrafi 2 lidhur me nenin 10 paragrafi 2 të KEDNJ-së, si dhe është në harmoni me vendimet e GJEDNJ-së. Lidhur me këtë, parashtruesi i kërkesës pretendon se vendimi i PZAP dhe Aktgjykimi i Gjykatës Supreme ia kanë cenuar lirinë e shprehjes kandidatit të tyre për deputet, për arsye se publikimi i video incizimit në fjalë ka pasur për qëllim informimin lidhur me “*veprat e korrupsionit dhe dështimin e sistemit të drejtësisë për të ndjekur dhe gjykuar vepra penale të korrupsionit, të kryera nga policë të caktuar brenda policisë së Kosovës*” dhe atë jashtë periudhës së fushatës zgjedhore. Gjithashtu videoincizimi ka transmetuar një çështje të interesit publik. Rrjedhimisht, ky video incizim në tërësi kualifikohet brenda konceptit të lirisë së shprehjes.

(ii) Pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me parimin e mosdiskriminimit të garantuar me nenin 24 të Kushtetutës, nenin 14 të KEDNJ-së dhe nenin 7 të DUDNJ

27. Parashtruesi i kërkesës lidhur me pretendimin për shkelje të nenit 24 të Kushtetutës në lidhje me nenin 14 të KEDNJ-së thekson se PZAP dhe Gjykata Supreme kanë nxjerrë vendime arbitrare në kundërshtim të plotë me të drejtën materiale, duke shtuar se *“në asnjë rast tjetër përveç këtij rasti, PZAP nuk ka sanksionuar subjekte politike sipas LZP, për veprime të cilat janë kryer dhe publikuar jashtë fushatës zgjedhore”*.
28. Tutje, parashtruesi i kërkesës pretendon se vlerësimi i rastit, i cili ka ndodhur jashtë fushatës zgjedhore është kualifikuar gabimisht nën kornizat e legjislacionit zgjedhor, dhe se vendimi i PZAP-së dhe Aktgjykimi i Gjykatës Supreme *“përbën pabarazi ligjore dhe diskriminim për shkak të mendimeve politike ose mendimeve tjera të cilat i përfaqëson Lëvizja Vetëvendosje”*. Lidhur me këtë ai pretendon se nuk janë trajtuar njëjtë në krahasim me subjektet e tjera politike, për shkak se subjektet e tjera politike janë sanksionuar vetëm gjatë fushatës zgjedhore.
29. Sa i përket këtij pretendimi, parashtruesi i kërkesës përmend dy raste të tjera ku PZAP ka sanksionuar subjektet politike për publikimin e video incizimeve dhe fotove, mirëpo vetëm gjatë fushatës zgjedhore, konkretisht (i) Vendimin e PZAP-it [A.nr.93/2019] të 27 shtatorit 2019 ku PZAP i kishte shqiptuar gjobë Partisë Demokratike të Kosovës (PDK) në shumë prej 3.100 për shkak se një kandidate e partisë kishte publikuar një fotografi të kryetarit të Komunës së Shtimes i cili njëkohësisht ishte edhe kandidat për deputet nga PDK, i cili i përket partisë së saj, në zyrën e tij në komunë, veprime këto të sanksionuara me dispozitën e nenit 35.1 të LZP-së dhe (ii) Vendimin e PZAP-së [Anr/108/2019] të 30 shtatorit 2019 me të cilin PZAP i shqiptoi gjobë në vlerë prej 9500 euro subjektit politik AAK-PSD për shkak se kandidati i tyre për kryeministër kishte publikuar ne Facebook një video ku shihen pjesëtarë të Policisë së Kosovës dhe kishte shkruar *“2000 policë shtesë deri në fund të mandatit”*, ku me këtë ishte shkelur rregulla zgjedhore nr.13/2013 e ndryshuar dhe plotësuar me rregullën zgjedhore nr.20/2019. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i referohet edhe Vendimit të PZAP [A.181/2019] të 4 tetorit 2019, me të cilin ishte refuzuar si e pabazuar ankesa e paraqitur nga Agjencia e Menaxhimit Emergjent kundër parashtruesit të kërkesës pasi ankuesi nuk kishte paraqitur prova dhe nuk kishte bashkangjitur asnjë dëshmi lidhur me pretendimet për shkelje të rregullave zgjedhore nga parashtruesi i kërkesës. Andaj, parashtruesi pretendon se janë trajtuar ndryshe në situata relativisht të ngjashme.

(iii) Pretendimet lidhur me nenin 7 [Vlerat] të Kushtetutës

30. Parashtruesi i kërkesës fillimisht ankohet lidhur me interpretimin e PZAP dhe Gjykatës Supreme të aplikimit kohor të rregullave zgjedhore. Ai pretendon se *“fushata zgjedhore ka filluar me 25 shtator 2019, ndërsa publikimi i video incizimit në Facebook është bërë më 19 shtator 2019, pra jashtë fushatës zgjedhore”* të përcaktuar me Vendimin e KQZ-së[nr.824-2919]. Lidhur me këtë ai shton se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme është në kundërshtim me nenin 7 të Kushtetutës konkretisht me sundimin e ligjit dhe sigurinë juridike për arsye se

Gjykata Supreme dhe PZAP “kanë vepruar arbitrarisht duke nxjerrë vendime kundër kushtetuese për veprime të cilat nuk janë paraparë dhe nuk janë ndaluar me ligj në kohën e kryerjes”.

31. Kjo pasi PZAP fillon të veprojë nga dita e fillimit të fushatës zgjedhore, më 25 shtatorit 2019, dhe çdo veprim i ndaluar i subjekteve politike apo publikim gjatë kësaj periudhe konsiderohet shkelje e LZP-së. Këtë pretendim parashtruesi i kërkesës e mbështet duke u bazuar edhe në nenin 33 të LZP-së që përcakton se “Gjatë periudhës së fushatës subjektet politike, mbështetësit ose kandidatët e tij ndalohen nga bërja e ndonjëres si në vijim [...]”.
32. Parashtruesi i kërkesës më tej shton se nëse video incizimet e kandidatëve për deputet vazhdojnë të qëndrojnë në rrjetet sociale të tyre dhe vihen re nga persona të caktuar në fushatën e ardhshme zgjedhore edhe atëherë do mund t’i nënshtrohen sanksioneve të ngjashme. Këtë pretendim, parashtruesi i kërkesës e ndërlihd edhe me vendimin e PZAP-së Anr:181/2019, të 4 tetorit 2019, në të cilin PZAP kishte refuzuar kërkesën e një ankuesi pikërisht për faktin që ankuesi në atë rast nuk kishte saktësuar kohën kur është xhiruar dhe publikuar spoti në fjalë. Andaj, në këtë rast PZAP kishte vlerësuar se kusht i domosdoshëm për të kualifikuar një rast nëse është veprim i kryer ose i ndaluar gjatë fushatës zgjedhore është data e publikimit të video incizimit dhe jo data e vënies re të tij.
33. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i referohet edhe Rregullës nr.02/2015 Rregullat dhe Procedurat, Paneli Zgjedhor për Ankesa dhe Parashtruesi (në tekstin e mëtejshëm: Rregulla nr.02/2015 të PZAP), përkatësisht neni 5 paragrafi 7 që përcakton kriteret formale të cilat duhet t’i plotësojë një ankesë duke theksuar se një ankesë duhet të përmbajë “një përshkrim të hollësishëm duke përfshirë datën, kohën dhe vendin e shkeljes së pretenduar”. Sipas parashtruesit të kërkesës, personi E.B. me rastin e paraqitjes së ankesës në PZAP nuk e ka respektuar Rregullin nr.02/2015 të PZAP, mirëpo PZAP “qëllimisht i ka ikur zbatimit të tërësishëm të nenit 5 të kësaj rregulle, duke zbatuar gabimisht paragrafin, që si pasojë ka prodhuar shkelje të dispozitave kushtetuese, akteve ndërkombëtare dhe ligjeve vendore”. Pra, parashtruesi i kërkesës thekson se “data, koha dhe shkelja e pretenduar si dhe shikimi i veprimit të supozuar si i ndaluar me LZP, duhet të ndodhë gjatë periudhës së fushatës zgjedhore, në mënyrë që të respektohet në tërësi hierarkia e akteve juridike” duke përfshirë nenin 5, paragrafi 5 të Rregullit nr.02.2015 të PZAP që përcakton se “për të gjitha çështjet që nuk lidhen drejtpërdrejt me votimin dhe numërimin, ankesa duhet të parashtrohet pranë PZP-it brenda 24 orëve nga shkelja e supozuar”.

(iv) Pretendimet në lidhje me nenet 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare] të Kushtetutës

34. Parashtruesi i kërkesës nuk arsyeton mënyrën se si ka ardhur deri tek shkelja e neneve 21 dhe 22 të Kushtetutës, ai vetëm se konstaton se “... përmbajtja e aktgjyqimit nën shenjen A.A.-U.zh.nr.16/2019 e Gjykatës Supreme e përmban cenimin...” dhe këto dy nene.

35. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që ta shpallë të pranueshme kërkesën dhe Aktgjykimin [A.A-U.ZH.nr.16/2019] e Gjykatës Supreme ta shpallë në kundërshtim me Kushtetutën.

Pranueshmëria e kërkesës

36. Gjykata së pari shqyrton nëse janë përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej me Ligj dhe Rregullore të punës.
37. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1.Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

38. Gjykata gjithashtu i referohet paragrafit 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejné edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.”

39. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen me Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47

[Kërkesa Individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individit mund të ngrejë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48

[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht secilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”

40. Gjykata fillimisht vëren se në pajtim me paragrafin 4 të nenit 21 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqesë ankesë kushtetuese, duke iu referuar shkeljeve të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, të vlefshme për individët dhe personat juridikë (Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës: Rasti nr. KI41/09, parashtruesi i kërkesës *Universiteti AAB-RIINVEST L.L.C., Prishtinë kundër Qeverisë së Republikës së Kosovës*, Aktvendim për papranueshmëri i 3 shkurtit 2010, në paragrafin 14; *Partia për shoqëri demokratike dhe të tjerët kundër Turqisë*, nr. 3840/10, Aktgjykimi i 12 janarit 2016).
41. Për më tepër, dhe në këtë kuptim, Gjykata thekson gjithashtu se GJEDNJ në praktikën e saj gjyqësore i ofron garanci gjithashtu edhe partive politike sikur personave juridikë dhe se ato mund të ankohen në mënyrë të pavarur nga kandidatët e tyre (shih, për shembull, *Partia Laburiste e Gjeorgjisë kundër Gjeorgjisë*, nr. 9103/04, GJEDNJ, Aktgjykimi i 8 korrikut 2008, paragrafët 72-74 dhe referenca të tjera të cituara në atë vendim). Prandaj, Gjykata konkludon se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar të paraqesë një kërkesë në Gjykatën Kushtetuese.
42. Për sa i përket përmbushjes së kriterëve të tjera të pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë dhe Ligj e të elaboruara më lart, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [A.A.-U.ZH.nr 16/2019] e 10 tetorit 2019 të Gjykatës Supreme dhe i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka sqaruar të drejtat dhe liritë themelore që pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
43. Gjykata në fund vlerëson se kjo kërkesë nuk është qartazi e pabazuar në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës dhe se nuk është e papranueshme mbi asnjë bazë tjetër, të përcaktuar me Rregulloren e punës. Rrjedhimisht, ajo duhet deklaruar e pranueshme.

Meritat e kërkesës

44. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës ankohet para Gjykatës lidhur me Aktgjykimin e kontestuar duke pretenduar shkelje të të drejtave të tij kushtetuese. Andaj, Gjykata do të trajtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës si në vijim:
 - i. Pretendimet e parashtruesit në lidhje me shkeljen e lirisë së shprehjes e cila është e garantuar me nenin 40 të Kushtetutës dhe nenin 10 të KEDNJ-së;

- ii. Pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me parimin e mosdiskriminimit të garantuar me nenin 24 të Kushtetutës, nenin 14 të KEDNJ-së dhe nenin 7 DUDNJ-së;
 - iii. Pretendimet në lidhje me nenin 7 [Vlerat] të Kushtetutës;
 - iv. Pretendimet në lidhje me nenet 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare] të Kushtetutës.
45. Prandaj, Gjykata do të analizojë dhe shqyrtojë në mënyrë të detajuar secilin pretendim të parashtruesit të kërkesës dhe do t'i përgjigjet secilit nga pretendimet e parashtruesit të kërkesës veç e veç.

(i) Pretendimet e parashtruesit të kërkesës lidhur me shkeljen e lirisë së shprehjes të garantuar me nenin 40 të Kushtetutës dhe nenin 10 të KEDNJ-së

46. Gjykata fillimisht do të trajtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës për aq sa ato ndërlidhen me lirinë e shprehjes së garantuar me nenin 40 të Kushtetutës dhe nenin 10 të KEDNJ.

Parimet e përgjithshme të lirisë së shprehjes duke përfshirë edhe gjatë kohës së fushatës zgjedhore

47. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 40 [Liria e Shprehjes] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“1. Liria e shprehjes është e garantuar. Liria e shprehjes përfshin të drejtën për të shprehur, për të shpërndarë dhe për të marrë informacione, mendime dhe mesazhe të tjera, pa u penguar nga askush.

2. Liria e shprehjes mund të kufizohet me ligj në raste kur një gjë e tillë është e domosdoshme për parandalimin e nxitjes dhe provokimit të dhunës dhe armiqësive në baza të urrejtjes racore, kombëtare, etnike ose fetare.”

48. Gjykata më tej i referohet nenit 10 [Liria e shprehjes] të KEDNJ-së, i cili përcakton:

“1. Çdokush ka të drejtën e lirisë së shprehjes. Kjo e drejtë përfshin lirinë e mendimit dhe lirinë për të marrë ose për të dhënë informacione dhe ide pa ndërhyrjen e autoriteteve publike dhe pa marrë parasysh kufijtë. Ky nen nuk i ndalon Shtetet që t'u kërkojnë ndërmarrjeve të transmetimit audioviziv, televiziv ose kinematografik të pajisen me liçencë.

2. Ushtrimi i këtyre lirive që përmban detyrime dhe përgjegjësi, mund t'u nënshtrohet atyre formaliteteve, kushteve, kufizimeve ose sanksioneve të parashikuara me ligj dhe që janë të nevojshme në një shoqëri demokratike, në interes të sigurisë kombëtare, integritetit territorial ose sigurisë publike, për mbrojtjen e rendit dhe parandalimin e krimit, për mbrojtjen e shëndetit ose të moralit, për mbrojtjen e dinjitetit ose të të drejtave të tjerëve, për të ndaluar përhapjen e të dhënave konfidenciale ose për të garantuar autoritetin dhe paanshmërinë e pushtetit gjyqësor.”

49. Gjykata fillimisht thekson se neni 10 i KEDNJ-së, është interpretuar detajisht përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, Gjykata në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë. Rrjedhimisht, në interpretimin e pretendimeve për shkeljen e nenit 40 të Kushtetutës në lidhje me nenin 10 të KEDNJ-së, Gjykata do t'i referohet praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së.
50. Në lidhje me këtë, GJEDNJ-ja ka përsëritur se “*liria e shprehjes përbën bazën kryesore të një shoqërie demokratike edhe njëërën nga kushtet kryesore për progresin dhe përmirësimin individuale*” (shih rastin e GJEDNJ *Scharsach and News Verlagsgesellschaft mbH kundër Austrisë*, Kërkesa nr. 39394/98, Aktgjykimi i 13 shkurtit 2004, paragrafi 30; shih gjithashtu rastin e GJEDNJ *Feldek kundër Sllovakisë*, Kërkesa nr. 29032/95; Aktgjykimi i 12 tetorit 2001, paragrafi 72). Në këtë aspekt, fushëveprimi i lirisë së shprehjes është interpretuar në mënyrë të gjerë nga GJEDNJ, për të përfshirë jo vetëm substancën e informatave apo ideve, por gjithashtu mënyrat e ndryshme përmes të cilave ato manifestohen, transmetohen dhe pranohen (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ *Sokolowski kundër Polonisë*, Kërkesa nr. 75955/01, Aktgjykimi i 29 qershorit 2005, paragrafi 44).
51. GJEDNJ po ashtu ka theksuar se liria e shprehjes nuk është absolute për nga natyra dhe si e tillë mund të kufizohet. Ashtu siç është paraparë me paragrafin 2 të nenit 10 të KEDNJ, kjo liri është subjekt i përjashtimeve apo kufizimeve, të cilat, megjithatë, duhet të parashihen qartësisht, dhe nevoja për çdo kufizim duhet të vendoset në mënyrë bindëse. Por, GJEDNJ ka sqaruar se me gjithë kufizimet e paragrafit 2 të nenit 10 të KEDNJ, liria e shprehjes aplikohet jo vetëm lidhur me “informatat” apo “idetë” që janë të favorshme, jo fyese apo indiferente, por gjithashtu të atyre që ofendojnë, trondisin apo shqetësojnë (shih rastin e GJEDNJ *Scharsach and News Verlagsgesellschaft mbH kundër Austrisë*, Kërkesa nr. 39394/98, Aktgjykimi i 13 shkurtit 2004, paragrafi 30; shih, gjithashtu, rastin e GJEDNJ *Feldek kundër Sllovakisë*, Aktgjykimi i 12 tetorit 2001, paragrafi 72 - 76).
52. Andaj, sipas GJEDNJ, testi “i nevojshëm në një shoqëri demokratike” kërkon që GJEDNJ të vendosë nëse “ndërrhyrja” për të cilën ankohen parashtruesit korrespondon më “nevojën e domosdoshme shoqërore”, nëse ka qenë e nevojshme për qëllimin legjitim të ndjekur dhe nëse arsyet e dhëna nga autoritetet shtetërore për të arsyetuar kufizimin janë relevante dhe të mjaftueshme. Gjatë vlerësimit nëse një nevojë e tillë ekziston dhe cilat masa duhet të nxjerrën, autoritetet shtetërore kanë një margjinë të vlerësimit të lirë, përkatësisht një hapësirë diskrecionale të vlerësimit. Megjithatë, sipas GJEDNJ-së kjo hapësirë e vlerësimit nuk është e pakufizuar por duhet të jetë në harmoni me mbikëqyrjen Evropiane nga GJEDNJ, detyra e së cilës është të japë vendimin përfundimtar nëse kufizimet janë të pajtueshme me lirinë e shprehjes ashtu si mbrohet kjo liri me nenin 10 të KEDNJ. GJEDNJ ka sqaruar se detyra e saj gjatë ushtrimit të funksionit të saj mbikëqyrës, nuk është që të zëvendësojë autoritetet shtetërore por sipas nenit 10 të KEDNJ, në bazë të rastit si tërësi, të rishikojë vendimet e autoriteteve shtetërore, bazuar në hapësirën e tyre të vlerësimit. Në këtë aspekt, GJEDNJ duhet të bindet se autoritetet shtetërore kanë aplikuar standardet të cilat

- janë në pajtueshmëri me parimet e mishëruara në nenin 10, dhe për më tepër, që ato bazojnë vendimet e veta në vlerësimin e pranueshëm të fakteve vendimtare (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ *Feldek kundër Sllovakisë*, cituar më lart, paragrafi 73; shih gjithashtu rastin e GJEDNJ *Vogt kundër Gjermanisë*, Kërkesa nr. 17851/91, Aktgjykimi i 26 shtatorit 1995, paragrafi 52).
53. Gjithashtu, GJEDNJ thekson se parimet e përgjithshme lidhur me lirinë e shprehjes sipas nenit 10 të KEDNJ, vlejnë po ashtu edhe për lirinë e shprehjes politike. Në fakt, GJEDNJ i ka dhënë “rëndësi të veçantë” debatit të lirë politik dhe shprehjes politike (shih, gjithashtu, rastin e GJEDNJ *Féret kundër Belgjikës*, Kërkesa nr. 15615/07, Aktgjykimi i 10 dhjetorit 2009, paragrafi 63). Gjithashtu, GJEDNJ ka deklaruar se ka hapësirë të vogël sipas nenin 10, paragrafi 2 të KEDNJ për të kufizuar lirinë e shprehjes politike (shih rastin e GJEDNJ *Perinçek kundër Zvicrës*, Kërkesa nr. 27510/08, Aktgjykimi i 15 tetorit 2015, paragrafi 197). Në këtë kontekst, GJEDNJ ka sqaruar se nëse lejohen kufizime të gjera për fjalime politike në raste individuale, kjo pa dyshim do të ndikonte në respektimin e lirisë së shprehje në përgjithësi në shtetin në fjalë (shih rastin e GJEDNJ *Feldek kundër Sllovakisë*, cituar më lart, paragrafi 83).
54. Sa i përket internetit si mënyrë e shprehjes dhe shpërndarjes së qëndrimeve politike, GJEDNJ nuk ka vendosur standarde esencialisht të ndryshme në nenin 10 të KEDNJ në raport me standardet e përgjithshme të lirisë së shprehjes të cekura më lart sipas parimit “*çka aplikohet offline aplikohet edhe online*”. Megjithatë, në rastin *Delfi AS kundër Estonisë*, GJEDNJ ka theksuar se “*për shkak të natyrës së veçantë të internetit, “detyrat dhe përgjegjësitë” që u jepen portaleve të lajmeve për qëllime të nenin 10 të KEDNJ, mund të jenë të ndryshme deri në një nivel nga ato të publikuesve tradicional sa i përket përmbajtjes së palës së tretë*” (shih rastin e GJEDNJ *Delfi AS kundër Estonisë*, Kërkesa nr. 64569/09, Aktgjykim i 16 qershorit 2015, paragrafi 113). Kjo për arsye se, rreziku që mund të shkaktohet nga përmbajtja e komunikimeve në internet sa i përket gëzimit të të drejtave të tjera të njeriut është më i madh se në publikimet përmes mënyrave të tjera.
55. Në këtë aspekt, liria e shprehjes përfshin publikimin e deklaratave politike, programeve të subjekteve politike dhe të fotografive si dhe gjithashtu edhe shprehjen e opinioneve politike duke përfshirë postimin e përmbajtjes politike në internet (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ *Mariya Alekhina dhe të tjerët kundër Ruisë*, Kërkesa nr. 38004/12, Aktgjykimi i 3 dhjetorit 2018, paragrafi 251).
56. Për më tepër, GJEDNJ, në kontekst të zgjedhjeve, ka theksuar se liria e shprehjes duhet të balancohet me parimet e nenin 3 (E drejta për zgjedhje të lira) të Protokollit Nr. 1 të KEDNJ që ka për qëllim krijimin dhe ruajtjen e themeleve të një demokracie efektive dhe kuptimplotë të udhëhequr nga sundimi i ligjit. (shih rastin e GJEDNJ *Davydov dhe të tjerët kundër Ruisë*, Kërkesa nr. 75947/11, Aktgjykim i 30 majit 2017, paragrafi 274).
57. GJEDNJ ka theksuar se zgjedhjet e lira dhe liria e shprehjes, veçanërisht liria e debatit politik, së bashku formojnë themelin e sistemit demokratik. Këto të drejta janë të ndërlidhura dhe operojnë duke përforcuar njëra tjetrën: për

shembull, liria e shprehjes është një nga “kushtet” e nevojshme për të siguruar shprehjen e lirë të opinionit të popullit në zgjedhjen e legjislaturës. Për këtë arsye, është veçanërisht e rëndësishme që gjatë periudhës para zgjedhjeve, opinionet dhe informatat e të gjitha llojeve të lejohen të qarkullojnë lirshëm. Në kontekst të debateve zgjedhore, ushtrimi i lirisë së fjalës në mënyrë të papenguar nga kandidatët ka një rëndësi të veçantë (shih rastin e GJEDNJ *Orlovskaya Iskra kundër Ruisë*, Kërkesa nr. 42911/08, Aktgjykim i 21 shkurtit 2017, paragrafi 110).

58. Në këtë kontekst, GJEDNJ ripërsërit se në rrethana të caktuara, ashtu si është sqaruar më lart, të drejtat e garantuara me nenin 10 dhe nenin 3 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ, mund të vihen në konflikt dhe mund të jetë e nevojshme, gjatë periudhës para ose gjatë zgjedhjeve, të vendosen disa kufizime të tilla që zakonisht nuk do të ishin të pranueshme për lirinë e shprehjes, por këto kufizime bëhen për të siguruar “shprehjen e lirë të opinionit të popullatës gjatë zgjedhjeve të legjislaturës” (shih rastin e GJEDNJ *Orlovskaya Iskra kundër Ruisë*, cituar më lart, paragrafi 111).
59. Në këtë drejtim, GJEDNJ u ka njohur shteteve një margjinë të vlerësimit të lirë sa i përket sistemit elektoral. Rrjedhimisht, duke vendosur balancin në mes të të drejtave të nenit 10 të KEDNJ dhe nenit 3 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ, shtetet kanë margjinë të vlerësimit, për aq sa ato kanë përgjithësisht diskrecion në përcaktimin e sistemit të tyre elektoral. Në një rast lidhur me fushatat e natyrës politike, GJEDNJ ka theksuar se natyra politike e fushatave të cilat ishin ndaluar gjatë zgjedhjeve, kanë kërkuar kontroll strikt dhe vlerësim po ashtu korrespondues kufizues sa i përket këtyre ndalesave (shih rastin e GJEDNJ *Orlovskaya Iskra kundër Ruisë*, cituar më lart, paragrafi 111).
60. Andaj, Gjykata thekson, duke u bazuar edhe në atë që u tha më lart, se nuk i takon asaj të shpreh pikëpamjen e saj lidhur me metodën e duhur të zgjedhur nga ligjvënësi për të rregulluar një fushë të caktuar. Detyra e saj është të vlerësojë vetëm nëse metoda e zgjedhur dhe efektet që ato përmbajnë janë në pajtim me Kushtetutën dhe KEDNJ.
61. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ, liria e shprehjes, duke përfshirë edhe lirinë e shprehjes politike përmes internetit, është e garantuar. Megjithatë, kufizimet në lirinë e shprehjes, veçanërisht duke përfshirë lirinë e shprehjes gjatë procesit zgjedhor, mund të vendosen nga shtetet të cilat kanë një hapësirë diskrecionale të vendosjes, nëse plotësohen përjashtimet e përcaktuara në paragrafin 2 të nenit 10 të KEDNJ dhe paragrafin 2 të nenit 40 të Kushtetutës.
62. Në këtë aspekt kufizimi i lirisë së shprehjes, duke përfshirë periudhën gjatë fushatës zgjedhore, mund të bëhet nëse: 1) një gjë e tillë parashihet me ligj, 2) ka justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, me fjalë të tjera, në qoftë se masa e përcaktuar ndjek një qëllim legjitim, dhe 3) kur ka një marrëdhënie të arsyeshme proporcionaliteti (përkatësisht përpjesëtuueshmërie) ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ *Mariya Alekhina dhe të tjerët kundër Ruisë*, cituar më lart, paragrafi 199).

63. Në dritën e këtyre kriterëve dhe praktikës së GJEDNJ-së lidhur me nenin 10 të KEDNJ-së, në rastin në fjalë Gjykata do të analizojë kriteret e poshtëshënuara të cilat duhet të plotësohen në mënyrë kumulative:

1) Nëse ekziston ndërhyrja/kufizimi në lirinë e shprehjes, dhe nëse po, atëherë:

- a. nëse kufizimi i të drejtave, konkretisht të drejtës për lirinë e shprehjes gjatë fushatës zgjedhore është i paraparë me ligj;
- b. nëse kishte një qëllim legjitim që synohej të arrihet me kufizim; dhe
- c. nëse ndërhyrja “është e nevojshme në një shoqëri demokratike” apo nëse kishte një marrëdhënie proporcionaliteti ndërmjet kufizimit të të drejtave dhe qëllimit legjitim të ndjekur.

Aplikimi i këtyre standardeve në rastin konkret

1) *Nëse ka ekzistuar ndërhyrja në lirinë e shprehjes*

64. Gjykata vëren që video incizimi lidhur me të cilin parashtruesi i kërkesës është gjobitur është shpërndarë nga kandidati për deputet i parashtruesit të kërkesës përmes faqes së tij të rrjetit social Facebook. Duke pasur parasysh atë që u tha më lart tek parimet e përgjithshme që liria e shprehjes përfshinë publikimin e deklaratave politike, programeve të subjekteve politike dhe të fotografive duke përfshirë postimin e përmbajtjes politike në internet, ndalimi i këtyre veprimeve përbën ndërhyje në të drejtën e parashtruesit të kërkesës në lirinë e shprehjes e cila duhet të arsyetohet mbi bazën e kriterëve të lartcekura.

65. Sa i përket përfshirjes së fotos të personit E.B. në spotin zgjedhor as PZAP as Gjykata Supreme nuk e kishte kontestuar faktin që fotografia e tij ishte shpërndarë më herët nga mediumi kallxo.com, dhe se parashtruesi i kërkesës nuk ishte autor i fotos dhe as nuk e publikonte foton për herë të parë. Megjithatë, ashtu si është sqaruar në parimet e përgjithshme më lart, liria e shprehjes nuk aplikohet vetëm në përmbajtjen e informatave por edhe në shpërndarjen e tyre, pasi çdo kufizim në këtë të fundit domosdoshmërisht ndërhyr në të drejtën për të pranuar dhe shpërndarë informata (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ *Magyar Ketzfarku Kutya Part kundër Hungarisë*, Kërkesa nr. 201/17 Aktgjykim i 20 janarit 2020, paragrafi 87).

66. Andaj, publikimi i spotit zgjedhor duke përfshirë edhe shpërndarjen e fotos së personit të tretë që ishte publikuar më herët nga mediumi kallxo.com, mund të cenojë lirinë e shprehjes nëse nuk përmbushen përjashtimet e parapara në paragrafin 2 të nenit 10 të KEDNJ dhe paragrafin 2 të nenit 40 të Kushtetutës dhe nenin 53 të Kushtetutës. Kufizimi i lirisë së shprehjes në këtë rast ka pasur si pasojë vendosjen e një gjobe të caktuar ndaj parashtruesit të kërkesës pasi spoti është shpërndarë në rrjetet sociale dhe nuk ka kufizuar në mënyrë direkte publikimin e spotit apo kërkesa që spoti në fjalë, të largohet nga rrjeti social. Andaj, kufizimi është bërë me vendim të PZAP-së i cili është konfirmuar edhe nga Gjykata Supreme.

67. Rrjedhimisht, në vazhdim Gjykata do të vlerësojë nëse një kufizim i tillë i vendosur përmes vendimeve të kontestuara të PZAP dhe Gjykatës Supreme kishte bazë ligjore dhe nëse po, nëse kishte një qëllim legjitim që synohej të

arrihet me kufizim, si dhe nëse ndërhyrja “është e nevojshme në një shoqëri demokratike” apo nëse kishte një marrëdhënie proporcionaliteti ndërmjet kufizimit të të drejtave dhe qëllimit legjitim të ndjekur.

a) *Nëse ndërhyrja ka qenë e paraparë me Ligj*

68. Sa i përket parimit të “përcaktueshmërisë me ligj”, Gjykata e sheh të nevojshme të sqarojë, fillimisht kuptimin e termit “ligj” nga pikëpamja e kufizimit të të drejtave të njeriut. Në këtë kuptim, Gjykata rikujton se sipas praktikës së GJEDNJ, kjo e fundit gjithmonë e ka kuptuar termin “ligj” në kuptimin “përmbajtësor”, dhe jo në atë “formal”. Në këtë kontekst, termi “ligj” përfshin ligjet dhe aktet më të ulëta se ligjet, apo aktet nënligjore, si dhe masat e ndërmarra nga autoritetet rregullatore profesionale bazuar në kompetencat e tyre të deleguara nga Kuvendi. Për më tepër, sipas GJEDNJ “ligji” duhet kuptuar që të përfshijë ligjet “statutore” por gjithashtu edhe “precedentët gjyqësorë”. Si përmbledhje, termi “ligj” janë dispozitat në fuqi ashtu si i kanë interpretuar gjykatat (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ *Gülcü kundër Turqisë*, Kërkesa nr. 17526/10, Aktgjykim i 19 janarit 2016, paragrafi 104 dhe rastin *Leyla Şahin kundër Turqisë*, Kërkesa nr. 44774/98, Aktgjykim i 10 nëntorit 2005, paragrafi 84).
69. Gjykata gjithashtu, rikujton se sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ “përcaktueshmëria me ligj” që përfshihet në paragrafin 2 të nenit 10 të KEDNJ-së, jo vetëm që kërkon që masa e ndërmarrë të ketë bazë ligjore në legjislacionin shtetëror por i referohet edhe cilësisë së ligjit që duhet të jetë i parashikueshëm, i qasshëm, duhet të ketë masa mbrojtëse nga ndërhyrja arbitrare e autoriteteve publike dhe duhet të jetë i formuluar me precizitetin e duhur që tu mundësojë subjekteve që iu drejtohet që të rregullojnë sjelljen e tyre bazuar në atë ligj (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ *Magyar Ketfarku Kutya Part kundër Hungarisë*, cituar më lart, paragrafi 93 dhe 94).
70. Në kontekstin e vlerësimit të të drejtave dhe lirive themelore, Gjykata vëren që kufiri në mes të juridiksionit të Gjykatës Kushtetuese dhe gjykatave të rregullta në vlerësimin e kushtetutshmërisë dhe ligjshmërisë nuk është gjithmonë saktësisht i definuar. Gjykata Kushtetuese por edhe gjykatat e rregullta janë shpesh në pozicion të bëjnë interpretimin e ligjit, Kushtetutës por edhe instrumenteve ndërkombëtare, siç janë ato të garantuara me nenin 22 të Kushtetutës. Është parimi i subsidiaritetit dhe doktrina e shkallës së katërt, të cilat në parim, por varësisht nga rrethanat e veçanta të secilit rast, e bëjnë këtë dallim.
71. Në këtë aspekt, duke pasur parasysh rolin e Gjykatës Kushtetuese si dhe parimin e subsidiaritetit, Gjykata në vijim do të shqyrtoj vlerësimin e PZAP dhe Gjykatës Supreme, kur kanë vlerësuar nëse veprimet e parashtruesit të kërkesës kanë shkëlur dispozitat ligjore dhe me këtë rast, nëse këto të gjetura përbëjnë shkëlje kushtetuese sipas parimeve dhe standardeve të elaboruara më lart.
72. Gjykata rikujton edhe njëherë se kandidati për deputetet i parashtruesit të kërkesës më 25 shtator 2019 kishte publikuar në rrjetin social Facebook një videoincizim të filmuar para ndërtesës së Policisë së Kosovës, ku, mes tjerash, ishte përdorur edhe fotoja e zyrtarit policor E.B. Pas ankesës së parashtruar nga

E.B., PZAP përmes Vendimit [nr.233/2019], i shqiptoi gjobë parashtruesit të kërkesës në lartësi prej 9,500.00 (nëntë mijë e pesëqind) euro.

73. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës lidhur me këtë kufizim pretendon se legjislacioni zgjedhor sipas së cilit parashtruesi i kërkesës është gjobitur, nuk ka qenë i zbatueshëm në kohën kur është publikuar videoincizimi duke argumentuar se rregullat zgjedhore zbatohen vetëm gjatë fushatës zgjedhore e cila kishte filluar më 25 shtator 2019, përderisa publikimi i video incizimit është bërë më 19 shtator 2019. Andaj, sanksionimi i këtij veprimi, nuk ka qenë i paraparë me ligj në kohën kur është ndërmarrë veprimi dhe kjo përbën shkelje të lirisë së shprehjes si dhe të parimit të sundimit të ligjit dhe sigurisë juridike. Gjithashtu, parashtruesi i kërkesës pretendon se publikimi i spotit, nga kandidati i tij për deputet, mbrohet nga liria e shprehjes dhe nuk mund të kufizohet nga PZAP.
74. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës përsërit para Gjykatës të njëjtat argumente që kishte parashtruar në procedurat pranë PZAP dhe Gjykatës Supreme, në veçanti lidhur me vërtetimin e gjendjes faktike dhe aplikueshmërinë e ligjit zgjedhor në rastin konkret (shih paragrafët 12,13 dhe 14).
75. Gjykata rikujton se PZAP vendimin e tij e kishte bazuar në LZP dhe aktet nënligjore që burojnë nga ky i fundit, konkretisht nenin 33 paragrafët (b) dhe (l) dhe nenin 119, paragrafi 4 të LZP që përcaktojnë si në vijim:

*Neni 33
Veprimet e Ndaluar të Subjekteve Politike*

Gjatë periudhës së fushatës, subjekti politik, mbështetësit ose kandidatët e tij, ndalohen nga bërja e ndonjërës si në vijim:

[...]

b) vendosja e njoftimeve, pllakateve dhe posterëve, ose përndryshe, vendosja e emrave të tyre ose e sloganeve në lidhje me fushatën zgjedhore brenda ose jashtë ndërtesave publike ose godinave, në apo mbi rrugët publike, në shenjat publike të trafikut, brenda ose jashtë hapësirave ose ndërtesave të zëna ose, ndryshe, që shfrytëzohen nga organizatat ndërkombëtare, ose brenda ose në hapësirat private pa lejen e pronarëve ose shfrytëzuesve;

[...]

l) përdorimi i gjuhës, në formën e shkruar ose gojore, që nxit ose provokon, ose që mund të nxisë ose provokojë, një person tjetër për të kryer një akt të dhunës kundër personave tjerë ose pasurisë, ose e cila nxit apo mund të nxisë urrejtje kundrejt të tjerëve, ose duke publikuar ose përdorur fotografi, simbole ose çfarëdo lloj materiali tjetër që ka ose mund të ketë ndikim të tillë;

[...]

Neni 119 [Ankesat]

119.1 Personi i cili ka interes ligjor në një çështje brenda juridiksionit të KZAP-it, ose të drejtat e të cilit janë shkelur për sa i përket procesit zgjedhor të rregulluar sipas këtij ligji ose rregullave zgjedhore, mund të paraqesë një ankesë pranë KZAP-it.

[...]

76. Si dhe nenin 5 [Ankesat] paragrafi 5 të Rregullës nr.02/2015 të PZAP që përcakton se:

Neni 5 [Ankesat]

[...]

5.5 Për të gjitha çështjet që nuk lidhen drejtpërdrejt me votimin dhe numërimin, ankesa duhet të parashtrohet në PZAP brenda njëzetekatër (24) orëve nga shkelja e supozuar.

77. Lidhur me zbatimin e dispozitave të lartcekura, Gjykata rikujton se PZAP përmes Vendimit [nr.233/2019], kishte miratuar si të bazuar ankesën e palës E.B., dhe parashtruesit të kërkesës i shqiptoi gjobë në lartësi prej 9,500.00 (nëntë mijë e pesëqind) euro, për shkak të: i) publikimit në spotin e fushatës zgjedhore të objektit të Policisë së Kosovës në Prishtinë; dhe ii) përfshirjen e personit tjetër E.B., pa lejen e tij në aktivitetin promovues zgjedhor në kundërshtim me nenin 33 [Veprimet e Ndaluara të Subjekteve Politike] të LZP-së. Sa i përket pretendimit për mos precizimin, nga ana e E.B., e vendit, datës dhe kohës kur ka ndodhur shkelja e pretenduar, pretendim të cilin parashtruesi i kërkesës e ngrit edhe para Gjykatës, PZAP arsyetoi se E.B. kishte rënë në dijeni, lidhur me shkeljen, më 4 tetor 2019, dhe se afati për parashtruesin e kërkesës fillon nga momenti kur ankuesi bie në dijeni për shkeljen e bërë, që në rastin konkret rezultoi të jetë brenda fushatës zgjedhore.
78. Pas paraqitjes së ankesës së parashtruesit të kërkesës, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [nr.A.A-U.ZH.nr.16/2019] refuzoi si të pa bazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës, duke konstatuar se vendimi i PZAP është i qartë dhe i kuptueshëm dhe përmbante arsye të mjaftueshme për faktet vendimtare, të cilat ishin të pranueshme edhe për Gjykatën Supreme duke konstatuar se edhe e drejta materiale ishte aplikuar drejtë. Gjykata Supreme rikonfirmoi edhe njëherë se parashtruesi i kërkesës gjatë fushatës, për qëllime elektorale, në kundërshtim me ligjin (neni 33, pika b, i LZP-së), kishte publikuar një videospot, ku paraqitej objekti i Policisë së Kosovës në Prishtinë dhe përfshinte personin tjetër pa lejen e tij.
79. Ndërsa, lidhur me pretendimin se videoincizimi ishte publikuar më 19 shtator 2019, ndërsa fushata zgjedhore kishte filluar më 25 shtator 2019, andaj, gjoba e shqiptuar është shqiptuar në kundërshtim me LZP-së i cili zbatohet vetëm gjatë fushatës zgjedhore, Gjykata vlerëson se Vendimi i PZAP i konfirmuar edhe nga Gjykata Supreme, ishte i bazuar në Rregullën nr.02/2015 të PZAP e cila përcakton se ankesa duhet të parashtrohet në PZAP brenda njëzetekatër (24) orëve nga shkelja e supozuar, duke interpretuar këtë afat që fillon të rrjedhë jo në momentin kur është bërë publikimi i spotit televiziv, por në kohën kur ankuesi ka rënë në dijeni për shkeljen e supozuar, me kushtin që kjo të bëhet

brenda fushatës zgjedhore, dhe ky ishte rasti me shpërndarjen e spotit zgjedhor të kandidatit për deputet të parashtruesit të kërkesës.

80. Andaj, Gjykata pajtohet me vlerësimin e PZAP dhe Gjykatën Supreme se kufizimi ishte paraparë me ligj, konkretisht me nenin 33 paragrafët (b) dhe (l) dhe nenin 119, paragrafi 4 të LZP si dhe nenin 5 [Ankesat] paragrafi 5 të Rregullës nr.02/2015 të PZAP dhe nuk sheh arsye të devijojë nga ky arsyetim.

81. Gjykata, për me tepër, rikujton edhe nenin 33 [Veprimet e Ndaluar të Subjekteve Politike], paragrafin 1 të LZP ku parashihet se:

“gjatë periudhës së fushatës, subjekti politik, mbështetësit ose kandidati i tij, ndalohen të bëjnë si në vijim [...]”

82. Andaj LZP e ka përcaktuar në mënyrë të qartë se veprimet e ndaluara më nenin 33 të LZP-së ndërlidhen me periudhën e fushatës.

83. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet nenit 3 [Përkufizimet] të LZP-së që përcakton se:

“Periudha e fushatës” do të thotë periudhën prej tridhjetë (30) ditëve për fushatën zgjedhore të subjekteve politike e cila përfundon (1) ditë para ditës së zgjedhjeve.”

84. Sipas definicionit të “Periudhës zgjedhore” të përcaktuar në nenin 3 [Përkufizimet] të LZP, për qëllim të LZP-së, neni 33 [Veprimet e Ndaluar të Subjekteve Politike] i LZP-së zbatohet 30 ditë para mbajtës së zgjedhjeve.

85. Andaj, Gjykata vlerëson se pa marrë parasysh dhe pa paragjykim ndaj datës së shpalljes së zgjedhjeve nga Presidenti i Republikës dhe datës së fillimit të fushatës zgjedhore sipas pikës l) të Vendimit [nr.824-2015] për Caktimin e Afateve të Aktiviteteve Zgjedhore për Zgjedhjet e parakohshme për Kuvendin e Kosovës 2019 që përcakton se “Fushata Zgjedhore si dhe afatet për tubimet zgjedhore fillon më 25 shtator dhe përfundon më 4 tetor 2019”, 30 ditë para mbajtjes së zgjedhjeve të 6 tetorit 2019, ka qenë relevante për zbatueshmërinë e nenit 33 [Veprimet e Ndaluar të Subjekteve Politike] të LZP.

86. Rrjedhimisht, duke marrë për bazë faktin që zgjedhjet e përgjithshme në Kosovë janë mbajtur më 6 tetor 2019, ndërsa, parashtruesi i kërkesës deklaroi se videoincizimi është publikuar më 19 shtator 2019, pa marrë parasysh faktin se kur personi E.B. kishte paraqitur ankesë në PZAP, publikimi i videoincizimit po ashtu është shpërndarë brenda periudhës kohore gjatë së cilës neni 33 [Veprimet e Ndaluar të Subjekteve Politike] i LZP ka qenë i zbatueshëm. Andaj, Gjykata nuk mund të pajtohet me parashtruesin e kërkesës se, gjatë kohës së publikimit, neni 33 i LZP nuk ka qenë në fuqi.

87. Rrjedhimisht, Gjykata gjen se pretendimi i parashtruesit të kërkesës, se kufizimi i lirisë së shprehjes nuk ka qenë i paraparë me ligj pasi LZP nuk ka qenë i aplikuar në kohën kur është publikuar spoti zgjedhor, nuk është i bazuar.

88. Për më tepër, Gjykata gjen se legjislacioni i aplikuar në rastin konkret, ka qenë i qasshëm dhe i parashikueshëm për parashtruesin e kërkesës aq më tepër duke pasur parasysh që, parashtruesi i kërkesës kishte marrë pjesë edhe në zgjedhjet e kaluara dhe iu kishte nënshtruar të njëjtave rregulla zgjedhore.
89. Andaj, si përfundim, Gjykata gjen se kufizimi i lirisë së shprehjes ka qenë i “paraparë me ligj”. Gjykata në vazhdim do të vlerësojë nëse kufizimi ka pasur qëllim legjitim dhe nëse masa e ndërmarrë ka qenë proporcionale.

b) Nëse kufizimi ka pasur qëllim legjitim

90. Sa i përket qëllimit legjitim dhe testit të proporcionalitetit të cilat duhet të plotësohen në mënyrë që një kufizim të jetë i justifikueshëm, Gjykata thekson se edhe pse parashtruesi i kërkesës përveç argumenteve lidhur me atë nëse masa e paraparë nuk është paraparë me ligj, nuk e ka kontestuar në mënyrë specifike, Gjykata do të vlerësojë, nëse kjo masë - kufizimi i lirisë së shprehjes, ka qëllim legjitim dhe nëse është proporcional për të arritur qëllimin legjitim të ndjekur.
91. Në këtë aspekt, Gjykata thekson se sipas praktikës së GJEDNJ-së, ndalimi i veprimeve të caktuara gjatë fushatës zgjedhore mund të ketë si qëllim legjitim mbrojtjen e reputacionit dhe të të drejtave të të tjerëve si dhe interesin publik për të siguruar mbajtjen e zgjedhjeve parlamentare të lira dhe fer (shih, *mutatis mutandis*, rastin GJEDNJ *Nataliya Mykhaylivna Vitrenko dhe të tjerët kundër Ukrainës*, Kërkesa nr. 23510/02, Vendim i 16 dhjetorit 2008).
92. Në rastin konkret, PZAP kishte vlerësuar se spoti zgjedhor ishte xhiruar para objektit të Policisë së Kosovës si dhe kishte përfshirë foton e personit tjetër E.B., pa lejen e tij në aktivitetin promovues zgjedhor, me ç’rast të njëjtit i cenon dinjitetin, personit E.B. respektivisht.
93. Andaj, Gjykata vlerëson se kufizimi i lirisë së shprehjes në rastin konkret ka qëllim legjitim - mbrojtjen e reputacionit dhe të drejtave të të tjerëve, në këtë rast të personit E.B. si dhe interesin publik për të siguruar mbajtjen e zgjedhjeve parlamentare të lira dhe fer.
94. Duke pas parasysh që kufizimi i lirisë së shprehjes ishte i paraparë me ligj dhe ka qëllim legjitim, Gjykata në vazhdim do të vlerësojë nëse ndërhyrja “është e nevojshme në një shoqëri demokratike”, respektivisht nëse është proporcionale me qëllimin legjitim të ndjekur.

c) nëse ndërhyrja “është e nevojshme në një shoqëri demokratike” apo nëse është proporcionale me qëllimin legjitim të ndjekur

95. Për të vlerësuar këtë kriter, është e nevojshme të vlerësohet se si PZAP dhe Gjykata Supreme kanë trajtuar rastin e parashtruesit të kërkesës dhe nëse masa e paraparë me ligj ka qenë proporcionale për të arritur qëllimin e ndjekur.
96. Ashtu si u sqarua tek parimet e përgjithshme më lart, liria e shprehjes është subjekt i përjashtimeve të cilat duhet të interpretohen ngushtë dhe nevoja për kufizim duhet të vendoset në mënyrë bindëse. Ajo që është në pyetje janë limitet e kritikës së pranueshme në kontekst të debatit publik dhe çështjeve politike të

interesit të përgjithshëm, dhe ku Gjykata, si autoriteti përfundimtar për interpretimin e të drejtave kushtetuese, duhet të bindet që PZAP dhe Gjykata Supreme kanë zbatuar standarde që janë të pajtueshme, dhe për më tepër, gjatë kryerjes së këtij funksioni janë bazuar në vlerësim të pranueshëm të fakteve relevante (shih, *mutatis mutandis*, rastin GJEDNJ *Nataliya Mykhaylivna Vitrenko dhe të tjerët kundër Ukrainës*, Kërkesa nr. 23510/02, Vendim i 16 dhjetorit 2008, faqe 11).

97. Gjykata vlerëson se PZAP kishte gjobitur parashtruesin e kërkesës për faktin që publikimi i spotit të fushatës zgjedhore ishte bërë para objektit të Policisë së Kosovës në Prishtinë dhe faktin që në spotin e publikuar të aktivitetit promovues zgjedhor ishte përfshirë fotoja e personit tjetër E.B., pa lejen e tij dhe ku PZAP kishte konsideruar se kjo kishte shkelur dinjitetin e tij.
98. Për më tepër, për të përcaktuar shumën e gjobës, PZAP kishte marrë për bazë, natyrën e shkeljes dhe ndikimin në procesin zgjedhor, faktin që parashtruesi i kërkesës ka marrë pjesë edhe në zgjedhje të mëhershme dhe ka qenë i njoftuar për rregullat zgjedhore dhe faktin që parashtruesi i kërkesës kishte bërë shkelje të tilla edhe më herët.
99. Gjykata po ashtu vëren se gjoba që i është dhënë parashtruesit të kërkesës ishte e bazuar në nenin 120 [Përmirësimet dhe sanksionimet ndaj shkeljeve] ku në pikën (c) përcakton se në rast të shkeljes së LZP ose rregullave zgjedhore PZAP mund “të vendosë një gjobë ndaj një subjekti politik ose një organizate vëzhguese në një vlerë deri në dyqind mijë euro (€200,000)”. Megjithatë, në rastin konkret, parashtruesi i kërkesës ishte gjobitur me shumën prej 9.500 eurosh që është shumë e ulët në krahasim me shumën që PZAP është e lejuar të shqiptojë.
100. Andaj, nën dritë e këtyre të gjeturave, nuk mund të thuhet se PZAP dhe Gjykata Supreme, kanë tejkaluar margjinën e vlerësimit të cilën ata e gëzojnë për të vendosur nëse masa e ndërmarrë është “e nevojshme në një shoqëri demokratike” konkretisht nëse ka pasur një raport të arsyeshëm të proporcionaliteti në mes të masës së ndërmarrë dhe qëllimit të ndjekur (shih, *mutatis mutandis*, rastin GJEDNJ *Nataliya Mykhaylivna Vitrenko dhe të tjerët kundër Ukrainës*, Kërkesa nr. 23510/02, Vendim i 16 dhjetorit 2008, faqe 12).
101. Andaj, kufizimi i lirisë së shprehjes i paraparë me ligj, ka qenë proporcional për të arritur qëllimin legjitim të mbrojtjes së të drejtave të të tjerëve dhe sigurimin e një procesi zgjedhor të drejtë dhe fer.
102. Si përfundim, Gjykata konstaton se liria e shprehjes së parashtruesit të kërkesës është kufizuar, megjithatë, kufizimi ka qenë i paraparë me ligj, ka qëllim legjitim dhe ka plotësuar kriterin e proporcionalitetit.
103. Prandaj, bazuar në atë që u tha më lart, Gjykata konstaton se janë të pabaza pretendimet e parashtruesit të kërkesës se i është shkelur e drejta në lirinë e shprehjes e garantuar më nenin 40 të Kushtetutës dhe nenin 10 të KEDNJ-së.

(ii) Pretendimet e parashtruesit të kërkesës lidhur me parimin e mosdiskriminimit të garantuar me nenin 24 të Kushtetutës, nenin 14 të KEDNJ dhe nenin 7 të DUDNJ

104. Lidhur me parimin e mosdiskriminimit, parashtruesi i kërkesës ankohet se PZAP ka nxjerrë vendime kontradiktore, pasi në situata të ngjashme ka nxjerrë vendime të ndryshme sa i përket kohës së kryerjes së një veprimi të ndalur zgjedhor pasi në rastin e parashtruesit të kërkesës ka marrë për bazë kohën e paraqitjes së ankesës nga personi E.B., ndërsa në rastet e tjera kohën kur është publikuar spoti zgjedhor. Në esencë parashtruesi i kërkesës konteston gjendjen faktike dhe mënyrën e interpretimit të gjendjes faktike nga ana e PZAP.
105. Sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës për shkelje të barazisë para ligjit, Gjykata i referohet praktikës së saj gjyqësore, e cila vë në pah se vetëm dallimet në trajtim, të bazuara në një karakteristikë të identifikueshme, ose status, mund të paraqesin trajtim të pabarabartë brenda kuptimit të nenit 24 të Kushtetutës. Për më tepër, në mënyrë që një çështje të ngrihet në bazë të nenit 24, duhet të ketë një ndryshim në trajtimin e personave në situata analoge apo situata të ngjashme (shih, *mutatis mutandis* rastin e Gjykatës Kushtetuese, KI157/18, parashtrues *Gjykata Supreme e Kosovës*, Aktgjykim i 13 marsit 2019, paragrafi 33, shih, po ashtu, rastet e GJEDNJ-së *Carson dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, kërkesa nr. 42184/05, 16 mars 2010, paragrafi 61).
106. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur ndonjë dëshmi *prima facie* që tregon se sipas cilës karakteristikë të identifikueshme, ose status, ai ishte i diskriminuar në procedurat para Gjykatës Supreme.
107. Megjithatë, lidhur me pretendimin rreth çështjes së vendimeve kundërthënëse të Gjykatës Supreme, Gjykata duke iu referuar praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, rikujton se GJEDNJ në parim çështjen e rëndësisë së përputhshmërisë së praktikës gjyqësore e ka ndërlidhur me parimin e sigurisë juridike dhe të besimit të publikut në sistemin gjyqësor (shih *mutatis mutandis*, *Brumărescu kundër Rumanisë*, Kërkesa nr. 28342/95, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 28 tetorit 1999, paragrafi 61; shih *Păduraru kundër Rumanisë*, Kërkesa nr. 63252/00, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 1 dhjetorit 2005; paragrafi 98; *Ştefănică dhe të tjerët kundër Rumanisë*, Kërkesa nr. 38155/02, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 2 nëntorit 2010, paragrafi 38; *Balažoski dhe të tjerët kundër ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, Kërkesa nr. 45117/08 Aktgjykim i GJEDNJ-së i 25 prillit 2013, paragrafi 29; *Nejdet Şahin dhe Perihan Şahin kundër Turqisë*, Kërkesa nr. 13279/05, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 20 tetorit 2011, paragrafi 52; shih, gjithashtu, *Albu dhe të tjerët kundër Rumanisë*, Kërkesa nr. 34796/09, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 10 majit 2012, paragrafi 34).
108. Në këtë kontekst, GJEDNJ, përmes praktikës gjyqësore të saj, ka pohuar gjithashtu se kërkesat e parimit të sigurisë juridike dhe mbrojtjes legjitime të besimit të publikut nuk japin dhe as nuk garantojnë një të drejtë të fituar për përputhshmëri të praktikës gjyqësore (shih *Unédic kundër Francës*, Kërkesa nr. 20153/04, Aktgjykimin e GJEDNJ-së të 18 dhjetorit 2008, paragrafi 74; Aktgjykimin e GJEDNJ-së të 20 tetorit 2011; *Nejdet Şahin dhe Perihan Şahin kundër Turqisë*, cituar më lart, paragrafi 58; *Albu dhe të tjerët kundër Rumanisë*, cituar më lart, paragrafi 34; dhe shih gjithashtu rastin e Gjykatës

Kushtetuese, KI142/15, *Habib Makiqi*, Aktvendim për papranueshmëri i 27 tetorit 2016, paragrafi 38).

109. GJEDNJ, në mënyrë specifike ka nënvizuar se “*në parim, nuk është funksioni i saj të krahasojë vendimet e ndryshme të gjykatave, edhe nëse nxirren në procedura dukshëm të ngjashme; ajo duhet të respektojë pavarësinë e këtyre gjykatave [...]*” (shih rastin *Adamsons kundër Letonisë*, cituar më sipër, paragrafi 118, si dhe rastin *Nejdet Şahin dhe Perihan Şahin kundër Turqisë*, cituar më lart, paragrafi 50 dhe shih gjithashtu rastin e Gjykatës Kushtetuese, KI29/17, *Adem Zhegrova*, Aktvendim për papranueshmëri, i 2 tetorit 2017, paragrafi 47).
110. Sidoqoftë, GJEDNJ përmes praktikës së saj gjyqësore ka përcaktuar kriteret për vlerësimin e kushteve në të cilat vendimet kundërthënëse të gjykatave të shkallës së fundit janë në kundërshtim me parimin e sigurisë juridike. Në këtë kuptim, GJEDNJ thekson se duhet vërtetuar: a) nëse ekzistojnë dallime të thella dhe afatgjata në praktikën gjyqësore të gjykatave të vendit; b) nëse ligji i vendit parashikon mekanizëm për tejkalimin e këtyre mospërputhjeve; dhe, c) nëse ky mekanizëm është zbatuar dhe nëse po, deri në çfarë mase (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së *Iordan Iordanov dhe të tjerët kundër Bullgarisë*, Kërkesa nr. 23530/02; Aktgjykim i 2 tetorit 2009, paragrafët 49-52; shih, gjithashtu, rastin e Gjykatës Kushtetuese, KI29/17, *Adem Zhegrova*, Aktvendim për papranueshmëri, i 2 tetorit 2017, paragrafi 51).
111. Gjykata vëren që në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, kriteri i ekzistencës së “dallimeve të thella dhe afatgjata” është themelor në vlerësimin e konsistencës të praktikës gjyqësore (shih, *mutatis mutandis*, *Famullia Katolike Greke Lupeni dhe të tjerët kundër Rumanisë*, Aktgjykimi i 29 nëntorit 2016, paragrafët 116-135; *Iordan Iordanov dhe të tjerët kundër Bullgarisë*, Kërkesa nr. 23530/02; cituar më sipër, paragrafët 49-52; *Nejdet Şahin dhe Perihan Şahin kundër Turqisë*, cituar më lart, paragrafi 53). Në këtë kontekst, GJEDNJ po ashtu ka konstatuar se duhet vlerësuar edhe efektin e një dallimi të tillë në raport me numrin e rasteve të tjera (shih rastin *Abu dhe të tjerët kundër Rumanisë*, Aktgjykimi i 10 qershorit 2012, paragrafi 38).
112. Gjykata nënvizon se nuk është detyrë e saj që të krahasojë vendime të ndryshme të Gjykatës Supreme dhe se ajo respekton plotësisht pavarësinë e gjykatave të rregullta.
113. Gjykata rikujton se lidhur me këtë pretendim parashtruesi i kërkesës i referohet fillimisht Vendimit të PZAP [A.181/2019] të 4 tetorit 2019, me të cilin ishte refuzuar si e pabazuar ankesa e paraqitur nga Agjencia e Menaxhimit Emergjent kundër parashtruesit të kërkesës pasi ankuesi nuk kishte paraqitur prova dhe nuk kishte bashkangjitur asnjë dëshmi lidhur me pretendimet për shkelje të rregullave zgjedhore nga parashtruesi i kërkesës. PZAP më konkretisht kishte arsyetuar se ankuesi nuk kishte “*saktësuar kohën kur ishte xhiruar dhe publikuar spoti në fjalë*”.
114. Parashtruesi i kërkesës i referohet edhe Vendimit të PZAP [A.nr.93/2019], të 27 shtatorit 2019, ku PZAP kishte pranuar si të bazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës kundër Partisë Demokratike të Kosovës me ç’rast PZAP kishte

konstatuar se ankesa e parashtruesit të kërkesës e 26 shtatorit 2019 me të cilën pretendohet se asambleistja e Komunës së Shtimes nga Partia Demokratike e Kosovës më 25 shtator 2019, kishte publikuar në rrjetin social Facebook një fotografi me Kryetarin e Komunës së Shtimes si kandidatin për deputet të kësaj partie për zgjedhjet e 6 tetorit 2020, veprime këto të sanksionuara me dispozitën e nenit 35.1 të LZP-së.

115. Parashtruesi i kërkesës po ashtu i referohet edhe Vendimit të PZAP [Anr.108/2019], të 30 shtatorit 2019, me të cilin PZAP pranoi si të bazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe të një organizate joqeveritare kundër koalicionit AAK-PSD të parashtruar më 27 shtator 2019, pasi kandidati i AAK-PSD për Kryeministër më 26 shtator 2019 përmes llogarisë së tij në Facebook, kishte përfshirë pjesëtarët e Policisë së Kosovës në spotin e tyre zgjedhor ku kishte shkruar “2000 policë shtesë deri në fund të mandatit”, ku me këtë ishte shkelur rregulla zgjedhore nr.13/2013 e ndryshuar dhe plotësuar me rregullën zgjedhore nr.20/2019.
116. Megjithatë, Gjykata duke iu referuar praktikës së saj gjyqësore dhe asaj të GJEDNJ-së vlerëson se rastet e parashtruara nga parashtruesi i kërkesës të cilat ai i ndërlidh me rastin e tij nuk janë të njëjta me rastin konkret.
117. Lidhur me Vendimin e PZAP [A.181/2019] të 4 tetorit 2019, PZAP nuk kishte trajtuar fare çështjen e datës së publikimit të spotit në raport me datën kur ankuesit kishin vërejtur një gjë të tillë pasi ankuesit në atë rast nuk i kishin bashkangjitur ankesës së tyre asnjë dëshmi lidhur me pretendimet e tyre.
118. Ndërsa lidhur me Vendimin e PZAP A.nr.93/2019, të 27 shtatorit 2019, dhe Vendimin e PZAP Anr.108/2019, të 30 shtatorit 2019, në të dy këto raste publikimi i spotit zgjedhor është bërë pas datës 25 shtator 2019 - pasi fushata zgjedhore kishte filluar zyrtarisht dhe ankesat janë paraqitur ditën vijuese pasi spotet zgjedhore ishin publikuar ne rrjetet sociale. Andaj, PZAP nuk ka trajtuar fare çështjen e publikimit të spotit zgjedhor në raport me datën se kur spoti zgjedhor është vërejtur nga ankuesi, pasi kjo nuk ishte çështje që ishte shtruar para tyre.
119. Ndërsa, lidhur me rastin konkret, parashtruesi i kërkesës pretendon se spoti zgjedhor është publikuar para 25 shtatorit 2019, ndërsa PZAP ka konstatuar se është nga ana e personit i cili ka interes ligjor (ankuesja) E.B., data e 4 tetorit 2019.
120. Andaj, Gjykata vlerëson se rrethanat e rastit konkret dhe rastet lidhur me të cilat parashtruesi i kërkesës pretendon se PZAP ka vendosur ndryshe, nuk janë të njëjta.
121. Rrjedhimisht, kjo e bënë të panevojshme vlerësimin a) nëse ekzistojnë dallime të thella dhe afatgjata në praktikën gjyqësore të gjykatave të vendit; b) nëse ligji i vendit parashikon mekanizëm për tejkalimin e këtyre mospërputhjeve; dhe, c) nëse ky mekanizëm është zbatuar dhe nëse po, deri në çfarë mase.
122. Për më tepër, Gjykata thekson se vendimet në të cilat thirret parashtruesi i kërkesës, janë vendime të PZAP ndaj të cilave palët në procedurë kanë pasur të

drejtë ankese në Gjykatën Supreme dhe të cilat bëhen përfundimtare vetëm nëse nuk paraqitet ankesë ndaj tyre brenda afatit të caktuar ose pasi të vendoset lidhur me to nga Gjykata Supreme. Parashtruesi i kërkesës, nuk ka sqaruar dhe nuk ka paraqitur prova me të cilat dëshmohet se këto vendime të PZAP janë vërtetuar si të tilla edhe nga Gjykata Supreme.

123. Rrjedhimisht, Gjykata, duke iu referuar praktikës së saj dhe asaj të GJEDNJ-së dhe standardeve të vendosura përmes kësaj praktike, të cilat parime kjo Gjykatë i zbaton, e ka të pamundur të konstatojë se në rastin e parashtruesit të kërkesës janë plotësuar kriteret e ekzistencës së vendimeve kundërthënëse.
124. Prandaj, bazuar në atë që u tha më sipër, Gjykata konstaton se janë të pabaza pretendimet e parashtruesit të kërkesës se i është shkelur e drejta e barazisë para ligjit përkatësisht e drejta që të mos jetë i diskriminuar e cila është garantuar më nenin 24 të Kushtetutës, nenin 14 të KEDNJ-së dhe nenin 7 të DUDNJ-së.

(iii) Pretendimet lidhur me nenin 7 [Vlerat] të Kushtetutës

125. Gjykata vëren, së pari, se parashtruesi i kërkesës shkeljen e nenit 7 [Vlerat] të Kushtetutës përpiqet ta arsyetojë me vërtetimin e gabuar të gjendjes faktike dhe aplikimin e gabuar të ligjit material dhe procedural, duke i përsëritur në thelb pretendimet e bëra në përgjigje ndaj ankesës të parashtruar para PZAP-it.
126. Parashtruesi i kërkesës e ndërlidh vërtetimin e gabuar të gjendjes faktike me momentin kur është kryer shkelja përkatësisht me datën në të cilën është kryer shkelja, më tej, ai i përsërit pretendimet në lidhje me kriteret formale që ankesa duhet të plotësojë, dhe mbi këtë bazë konkludon se e drejta materiale dhe vlerësuese nuk është zbatuar në mënyrë të drejtë.
127. Për sa i përket këtyre pretendimeve të parashtruesit të kërkesës e të cilat kanë të bëjnë me gjendjen faktike të vërtetuar në mënyrë të gabuar dhe aplikimin e gabuar të ligjit material dhe procedural, Gjykata vëren se PZAP në mënyrë thelbësore arsyetoi secilin pretendim të parashtruesit të kërkesës dhe shpjegoi se si e ka konstatuar gjendjen faktike dhe si e ka aplikuar ligjin material dhe ligjin procedural, shih paragrafët 12, 13 dhe 14.
128. Gjykata rikujton se sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për aplikim dhe interpretim të gabuar të ligjit, Gjykata rithekson në radhë të parë se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet në gjendjen faktike ose me aplikimin e gabuar të ligjit që pretendohet se janë bërë nga gjykatat e rregullta, përveç nëse gabimet dhe zbatimi i gabuar i ligjit është i tillë që shkel të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (shih *Garcia Ruiz kundër Spanjës* [GC], nr. 30544/96, 28 §, KEDNJ 1999-I).
129. Gjykata vëren se të gjitha përgjigjet e PZAP dhe Gjykatës Supreme janë të qarta dhe të arsyetuara, dhe se të gjitha pretendimet e parashtruesit, të cilat ishin të rëndësishme për vendosjen e çështjes, u dëgjuan dhe u shqyrtuan siç duhet nga PZAP dhe Gjykata Supreme. Prandaj, Gjykata konkludon që procedurat e ngritura para PZAP dhe Gjykatës Supreme, shikuar në tërësinë e tyre, ishin të drejta (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96. paragrafët 29 dhe 30).

130. Tutje, lidhur me vet nenin 7 [Vlerat] të Kushtetutës, Gjykata rikujton se është parim i përgjithshëm se nenet e Kushtetutës të cilat drejtpërdrejtë nuk rregullojnë të drejtat dhe liritë themelore nuk kane efekt të pavarur, pasi efekti i tyre vlen vetëm për "gëzimin e të drejtave dhe lirive" që garantohen me dispozitat e Kapitullit II dhe III të Kushtetutës. Prandaj, ky nen në mënyrë të pavarur nuk mund të zbatohet nëse faktet e çështjes nuk bien në fushën e veprimit të paktën të njërës ose më shumë dispozitave të Kushtetutës që kanë të bëjnë me "gëzimin e të drejtave dhe lirive të njeriut" (shih, rastin e Gjykatës Kl136/16, parashtrues i kërkesës: *Vllaznim Bytyqi*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 18 tetorit 2017, paragrafi 40).
131. Në këtë aspekt, Gjykata thekson se pretendimet që ndërlidhen me çështjet e parimit të sundimit të ligjit dhe të sigurisë juridike i ka trajtuar lidhur me lirinë e shprehjes.
132. Prandaj, bazuar në atë që u tha më sipër, Gjykata konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës se, me vërtetimin e gabuar të gjendjes faktike dhe interpretimin e gabuar të ligjit, është shkelur e drejta e parashtruesit të kërkesës e cila është e garantuar me nenin 7 [vlerat] të Kushtetutës, janë të pabaza.

(iv) Pretendimet lidhur me nenet 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare] të Kushtetutës

133. Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës nuk arsyeton shkeljet e neneve 21 dhe 22 të Kushtetutës, por thjesht konstaton se "... *përmbajtja e aktgjykimit nën shenjën A.A. - U.ZH. nr.16/2019 të Gjykatës Supreme përbën cenim ...*" të këtyre këto dy neneve.
134. Lidhur me nenet 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare] të Kushtetutës, Gjykata thekson se këto nene, në vetvete nuk ngërthejnë një të drejtë ose liri themelore.
135. Neni 21 në përmbajtjen e tij i referohet karakterit të pandashëm, të patjetërsueshëm dhe të pacenueshëm të të drejtave të njeriut; mbrojtjes dhe garantimit të të drejtave të njeriut; detyrimit për respektimin e të drejtave të njeriut, duke përcaktuar edhe se të drejtat dhe liritë e garantuara me Kushtetutë, për aq sa është e mundur, vlejné edhe për personat juridikë.
136. Përderisa neni 22 i Kushtetutës përcakton statusin e të drejtave dhe lirive të njeriut të garantuara me marrëveshjet dhe instrumentet ndërkombëtare, të cekura në nenin 22, në sistemin juridik të Kosovës, si të drejta që garantohen me Kushtetutë, zbatohen drejtpërdrejtë në Republikën e Kosovës dhe kanë prioritet, në rast konflikti, ndaj dispozitave e ligjeve dhe akteve të tjera të institucioneve publike.
137. Andaj, nenet e lartcekura, nuk janë nene që mund të interpretohen në mënyrë të pavarur nga dispozitat e tjera kushtetuese relevante për këtë rast. Megjithatë, gjatë shqyrtimit të këtij rasti, Gjykata ka marrë parasysh parimet e theksuara në

nenin 21 të Kushtetutës por edhe marrëveshjet dhe instrumenteve ndërkombëtare të përcaktuara në nenin 22 të Kushtetutës.

138. Prandaj, mbi bazën e asaj që u tha më lart, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës as nuk arsyetoi e as nuk shpjegoi se në çfarë mënyre ka ardhur deri tek shkeljet e neneve 21 dhe 22 të Kushtetutës. Për këtë arsye, janë të pabaza pretendimet e parashtruesit të kërkesës se me Aktgjykimin e kontestuar është shkelur e drejta e parashtruesit të kërkesës e garantuar me nenin 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe nenin 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare] të Kushtetutës.

Përfundim

139. Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk ka paraqitur fakte që tregojnë se procedurat në gjykatat e rregullta, në çfarëdo mënyre, shkelën të drejtat e tij kushtetuese, dhe në përputhje me këtë si përfundim:

- (i) Gjykata konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës se atij i është shkelur e drejta për lirinë e shprehjes e cila është e garantuar me nenin 40 të Kushtetutës dhe nenin 10 të KEDNJ janë të pabazuara;
- (ii) Gjykata konstaton se janë të pabazuara pretendimet e parashtruesit të kërkesës se atij i është shkelur e drejta për barazi para ligjit përkatësisht e drejta e tij për të mos u diskriminuar, e cila është e garantuar me nenin 24 të Kushtetutës, nenin 14 të KEDNJ-së dhe nenin 7 të DUDNJ-së;
- (iii) Gjykata konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës, se me vërtetimin e gabuar të gjendjes faktike dhe interpretimin e gabuar të ligjit i është shkelur e drejta e garantuar me nenin 7 [Vlerat] të Kushtetutës, janë të pabazuara;
- (iv) Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës nuk arsyetoi e as nuk shpjegoi se si ka ardhur deri tek shkelja e neneve 21 dhe 22 të Kushtetutës dhe se janë të pabazuara pretendimet e parashtruesit të kërkesës se me Aktgjykimin e kontestuar është shkelur e drejta e parashtruesit të kërkesës e garantuar me nenin 21 dhe 22 të Kushtetutës.

140. Rrjedhimisht, dhe bazuar në atë si më sipër, Gjykata, mbështetur në karakteristikat e veçanta të rastit, faktet e paraqitura, pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës, arsyetimin e Gjykatës Supreme, si dhe bazuar në standardet e vendosura dhe parimet e përcaktuara në praktikën e vet gjyqësore dhe asaj të GJEDNJ-së, nuk gjen që me Aktgjykimin [A.A-U.ZH.nr.16.2019] e 10 tetorit 2019 të Gjykatës Supreme të jenë shkelur nenet 7 [Vlerat], 21 [Parimet e Përgjithshme], 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 24 [Barazia para Ligjit] dhe 40 [Liria e Shprehjes] të Kushtetutës të Republikës së Kosovës, nenet 10 [Liria e shprehjes] dhe 14 [Ndalimi i diskriminimit] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, si dhe neni 7 i Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 46 dhe 48 të Ligjit dhe rregullin 59 (1) të Rregullores së punës, më 22 korrik 2020,

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË, njëzëri, kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË, me shumicë votash, se nuk ka pasur shkelje të neneve 7 [Vlerat], 21 [Parimet e Përgjithshme], 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 24 [Barazia para Ligjit], dhe 40 [Liria e Shprehjes] të Kushtetutës të Republikës së Kosovës, neneve 10 [Liria e shprehjes] dhe 14 [Ndalimi i diskriminimit] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, si dhe nenit 7 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut;
- III. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve;
- IV. TË PUBLIKOJË këtë Aktgjykim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Radomir Laban

Radomir Laban

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

Arta Rama-Hajrizi